

[Finansministeren.]

Der er endda nogle, der også må betale formueskat — formueskat af en værdi, som man senere i kraft af den særlige indkomstskat lægger beslag på. Der er så mange urimeligheder i de ordninger, der i øjeblikket er gældende inden for dette område, at det er hårdt tiltrængt, at der sker en justering, der borteliminerer nogle af de mest fremtrædende urimeligheder.

En række af de andre synspunkter, der har været ført frem, vil vel egne sig bedst til at blive vurderet og behandlet i det udvalgsarbejde, som nu ligger foran.

Må jeg sige til hr. Lindholt, at det er selvfølgelig en meget morsom fremstilling, hr. Lindholt præsterede her fra talerstolen, men den er også kun morsom — den var jo ikke spor saglig. Det, som hr. Lindholt citerer, drejer sig jo kun om ændrede paragrafhenvisninger. Hvis hr. Lindholt havde set på loven som helhed, ville han jo nemt kunne se i de paragraffer, der blev henvist til, hvad det egentlig var der stod.

Jeg erkender da, det skal da ikke være nogen hemmelighed, at loven er ikke et enkelt stykke papir, det tror jeg ingen vil påstå, og at man nok skal have studeret den noget, før man er helt klar over, hvordan virkningerne er. Men det er nok vanskeligt at lave en lov, der er ganske enkel, på disse områder, hvor der skal tages hensyn til så mange forskellige forhold.

Jeg håber, man igennem et hurtigt udvalgsarbejde kan få lovforslaget færdigbehandlet, sådan at de, der underkastes lovens virkning, hurtigst muligt kan vide, efter hvilke retningslinjer de vil blive beskattet.

Grünbaum (S):

Allerførst en tak til fru Dagmar Andreasen for hendes meget klare og meget stærke indlæg her i dag. Der er ingen tvivl om, at det er den almindelige opfattelse i befolkningen, det, fru Dagmar Andreasen gav udtryk for: samtidig med at man hårdt beskatter arbejdsindtægter, også arbejdsindtægter, som i og for sig kun giver dækning for en prisstigning, så er man meget lemfældig over for de særlige indkomster. Man kan diskutere, om der er tale om en værdistigning af en formue, eller det er en indkomst; men i hvert fald med den inflation, vi har haft i de senere år, er det noget, som helt

klart giver muligheder for forbrugsudvidelser, og som også bruges til forbrugsudvidelser.

Jeg skal give nogle ganske få eksempler på, hvad jeg forstår ved, at ejerens egen realværdi skal opretholdes. Deri ligger naturligvis, at det er ikke det lånte beløbs realværdi, der skal opretholdes for hans vedkommende. Man kan sige, det burde opretholdes for kreditorerne, men så er vi inde i en helt anden diskussion, som jeg ikke skal gå ind i. Det kan man ikke. Det er vel meget rimeligt at sige: samfundet må i hvert fald have noget af den gevinst, der ligger i det.

Vi kan tage som eksempel et mindre landbrug, skal vi sige til 400.000 kr., hvor man skyder 100.000 kr. ind, og det stiger efter finansministerens beregninger. Finansministeren har jo givet os nogle beregninger på basis af, hvad vi ved om gennemsnitsstigningerne de sidste 8 år, og de viser, at landmanden efter 8 års forløb ejer 62 pct. uden at have opsparet én eneste krone. Efter 8 års forløb ejer vedkommende 62 pct. af ejendommen, og går der 8 år til med en ny stigning på 100 pct., så ejer vedkommende over 80 pct. af ejendommen uden at have opsparet en eneste øre, en eneste krone. Her siger vi altså: det må da være rimeligt, at en vis del af denne af ham selv ikke præsterede formuefremgang tilfalder nogle andre end ham selv. Måske skulle det være dem, der har lånt ham pengene i sin tid, men i hvert fald må det være samfundet. Det er altså vores hovedsynspunkt, det må være rimeligt.

Derfor kan vi overhovedet ikke acceptere finansministerens hovedsynspunkt bag lovforslaget, at når bare stigningen ligger inden for den almindelige prisstigning på f.eks. landbrugsejendomme, erhvervsejendomme, så skal der ikke betales kapitalvindingskat. Det er vi altså 100 pct. uenige i, og på det grundlag kan vi i hvert fald ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse. Men jeg håber da, finansministeren er villig til at gå ind på ændringer af lovforslaget, sådan at der kan skabes en vis justering, som er nødvendig. Ellers må vi altså absolut gå imod.

Glistrup (FP):

Finansministeren har sikkert ret i, at det er svært for ikke at sige umuligt at skabe en retfærdig ordning, dækkende hele landet, når man tager sit udgangspunkt i 13. almin-